

for det Hele, idet, hvad der er Syd for Skjern. Na ikke vil søge til denne Station, fordi Overfarten er mangelfuld, og man da lettere vil kunne søge Larm Station paa Vestbanen. Men ser man paa den nordlige Linie over Varde, saa vil den østligste Station drage endel Trafik til sig fra Nordvest, den midterste overfløede Ringkjøbing Landevei ved Vibekø, og den tredje vil give en nem og bekvem Udgang for 3—4 Sogne. Naar det i Betænkningen hedder, at der til Udvalget er kommet to Andragender med et stort Antal Underkrifter til Fordel for Ribæk Linien, saa er det dog ikke saa stort et Antal endda, thi der var kun 354 Underkrifter, hvorimod der til Fordel for den nordlige Linie er kommet Andragender med 817 Underkrifter. Jeg siger ikke dette, fordi jeg tillægger disse Ansøgninger med Underkrifter nogen ubetinget Betydning, men det har dog nogen Interesse at se, at Andragenderne for den nordlige Linie have de talrigste Underkrifter fra forskellige Sogne, medens den anden Linie kun vil blive benyttet af 5 til 6, høist 7 Sogne. Det hedder, at Ribæk Linien kommer til at ligge i en Egn, hvor der er stor Mangel paa Veie, og man skulde derfor synes, at Amtsraadet maatte være særlig stemt for den Linie; men det er saa langt fra Tilfældet, at, efter hvad der er mig bekendt, holde alle Amtsraadets Medlemmer paa den nordlige Linie (Afbrydelse af Th. Nielsen). Det ærede Medlem siger, at det repræsenterer ikke; jeg skulde dog antage, at det repræsenterer det hele Amt. Skulde der mangle Veie, saa paaligger det Amtsraadet at sørge derfor, og saa maatte det anses det for heldigt at kunne undgaa nye Veianlæg. Jeg skal fuldkommen indrømme, at det er ikke for den lokale Trafik, at denne Bane skal anlægges; men da man ikke vil give Afkald paa et Tilflugt fra Kommunerne, saa skulde der dog ogsaa tages Hensyn til de lokale Interesser. Jeg skulde derfor meget anbefale at stemme for mit Forslag, som gaar ud paa at udstryge Ribæk Linien og sætte Varde istedetfor. Skulde det ikke lade sig gjøre, saa beider jeg om, at man da ogsaa vil udstemme Ribæk Linien, og blive staaende ved Regjeringens Forslag. Der er ogsaa et andet Punkt, jeg vilde nævne, nemlig Kjøbet af Silkeborg—Herningbanen. Ogsaa jeg ønsker denne Bane kjøbt saa billigt som muligt; men jeg er bange for, at Prisen er sat for lavt i det Forslag, der er stillet om de 300,000 Kr., og jeg kan ikke Andet end nære den Lante, at man derved paa indirekte Maade vil komme til at udsætte Kjøbet og derved Skjernbanens Bygning.

Winther: De saa Ord, jeg har ifinde at udtale, er jeg blevet nødt til paa Grund af Udtalelser, der ere fremkomne andetstedsfra, idet jeg nemlig umulig vilde kunne give min Stemme til dette Lovforslag, dersom navnlig det, jeg kalder

Hovedsagen ved det: Banen tværs over Sylland, kun var en Bane af lokal Interesse. Hvis det virkelig var saaledes, vilde jeg aldeles ikke være med dertil; men det er netop det, jeg er vis paa, ikke er Tilfældet. Hver Gang denne Sag har været paa Bane, har jeg tilladt mig, at gjøre opmærksom paa, at der med stor Lethed kunde stiftes en ny Jernbane i Sylland paa det bredeste Sted af Landet; kort sagt, stiftes en Bane med temmelig ringe Bekostning i Forhold til det Resultat, der kunde opnåes derved. Naar man allerede har Stykkerne Grenaa—Manders, Manders—Langaa og Langaa—Lange, saa er der et Hul til Silkeborg, men Silkeborg—Herning have vi jo, og nu er der foreslaaet en Bane tværs over til Vestbanen. Naar Stykket, Lange—Silkeborg bliver anlagt, er den gennemgaaende Bane særdig, og den kan altsaa paa ingen Maade sammenlignes med en Lokalbane. Det er ganske vist, at saalænge dette Stykke ikke er fulden, kan man ikke sige, at Banen har gennemgaaende Interesse, det er fuldstændig rigtigt; men den ærede Minister sagde igaar, og det mærkede jeg mig, efter som det maatte være afgjørende for mig, om jeg kunde gaa ind paa Forslaget her eller ikke, at der var endnu en lille Bane, han tænkte paa at foreslaa, og jeg troer ikke at tage fejl, naar jeg antager, at den ærede Minister derved sigtede til Silkeborg—Langebanen (Indenrigsministeren: Ja! det er rigtigt). Naar det er rigtigt, paastaar jeg, at det er urigtigt at give det ud for, at Banen til Skjern dog kun skulde have lokal Interesse. Det var blot denne lille Bemærkning, jeg var nødsaget til at fremkomme med, for at det kunde sees, at jeg ikke vil være med til at begynde Lokalbanel i en saa stor Udstrækning. Men dernæst er der endnu et Punkt, som jeg vil omtale paa Grund af den Maade, hvorpaa det ogsaa idag er omtalt, nemlig Kjøbet af Herning—Silkeborg Banen. Det er blevet sagt, at ved Anlæget af Herning—Skjern Banen vilde Regjeringen komme til at købe den førstnævnte Bane for omtrent hvilken som helst Pris; men det er Noget, forekommer det mig, der absolut maa forebygges derved, at man hastigst muligt gjenoptager de Forhandlinger, der tidligere have fundet Sted med Tierne, og hvor bestemte Tilbud fra deres Side bleve gjorte. Der er en Fremgangsmaade, der forekommer mig at være den naturlige, den nemlig, at Regjeringen henvender sig til Koncessionshaveren som den, der dog maa have Interesse i, at Bauen engang bliver kjøbt, og forlanger af ham oplyst og dokumenteret, hvad Banen i Virkeligheden har kostet. Haude man først det Udgangspunkt, kunde man meget snart faae at se, om Staten kunde have anlagt Banen billigere eller ikke, og var først det Punkt staaet fast til den ene eller den anden Side, kom man nok til Rette med Koncessionshaveren. Jeg er nemlig overbevist om, at han ikke vilde hafarbere, naar